

Ngày 30 tháng 1 năm 2023

Ê-phê-sô 3:1

Chủ đề: *Được làm kẻ tù của Đức Chúa Jêsus Christ là một đặc ân của Chúa ban cho người được Ngài chọn.*

Trọng tâm: Đức Chúa Trời đã tạo nên loài người theo ảnh tượng của Ngài, để được đồng kết tự với Ngài trong sự cai trị muôn vật do Đức Chúa Trời tạo dựng nên trên đất này, nếu loài người luôn giữ mình được giống như ảnh tượng của Đức Chúa Trời. Để có thể giữ mình được giống như ảnh tượng của Đức Chúa Trời, thì loài người phải vâng giữ và tuân theo các mạng lệnh của Ngài, nghĩa là luôn ở trong sự sáng thật, là sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Nhưng A-đam đã không tôn trọng ý chỉ của Đức Chúa Trời, nhưng lấy ý muốn của xác thịt mình làm chúa mình, nên đã nghe theo lời vợ mình mà ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác mà Đức Chúa Trời đã cấm ăn và bởi tội lỗi đó mà sự chết đã vào trong loài người hết thảy. Chính sự ham muốn được tự do cho thân thể xác thịt mà loài người vi phạm luật pháp của Đức Chúa Trời và phải bị hư mất đời đời. Tự loài người đã tạo nên các nhà tù để giam giữ những người có hành vi nguy hiểm đối với xã hội và sự giam giữ đó có tác dụng giữ mạng sống của những người đó được lâu hơn là để họ sống tự do trong xã hội, để rồi bị tử hình nhanh hơn. Sứ đồ Phao-lô đã dùng từ *kẻ tù của Đức Chúa Jêsus Christ* để nói về ân điển của Đức Chúa Trời dành cho linh hồn ông, vì nhờ sự vâng phục mạng lệnh của Đức Chúa Trời (như một tù nhân không được tự do hành động theo ý muốn của xác thịt) mà linh hồn ông được ở trong sự sáng thật của Đức Chúa Trời và ngọn đèn của Đức Giê-hô-Va nơi linh hồn được thấp sáng trở lại, khiến linh hồn ông được bảo vệ và được thấy sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, cùng được sự sống lại và được sự sống đời đời trong Đức Chúa Trời. Kinh-Thánh có chép: *Vì một ngày trong hành lang Chúa đáng hơn một ngàn ngày khác. Thà tôi làm kẻ giữ của trong nhà Đức Chúa Trời tôi, hơn là ở trong trại kẻ dữ.* Đức Chúa Jêsus đã hứa: *Kẻ nào thắng, Ta sẽ cho làm trụ trong đền Đức Chúa Trời Ta, và người sẽ không ra khỏi đó nữa; Ta lại sẽ lấy Danh Đức Chúa Trời Ta, danh của thành Đức Chúa Trời Ta, là Giê-ru-sa-lem mới từ trên trời, bởi Đức Chúa Trời Ta mà xuống, cùng Danh mới Ta, mà viết trên người.*
Kinh-Thánh tham khảo: Sáng thế ký 32; Thi-Thiên 84; Khải huyền 3;

Ngày 31 tháng 1 năm 2023

Ê-phê-sô 3:1-2

Chủ đề: *Để được làm tôi tớ của Đức Chúa Jêsus Christ, thì người hầu việc Chúa phải luôn ở trong Đấng Christ.*

Trọng tâm: Đức Chúa Jêsus đã phán với các môn đồ của Ngài rằng: *Ta là gốc nho, các người là nhánh. Ai cứ ở trong Ta và Ta trong họ thì sinh ra lắm trái; vì ngoài Ta, các người chẳng làm chi được.* Chính Thánh-Linh của Đấng Christ sẽ ở cùng và sẽ ở trong các tôi tớ của Ngài và chính Ngài thì hành sự cứu chuộc qua các tôi tớ của Ngài, như Đức Thánh-Linh đã phán với A-na-nia: *Hãy đi, vì Ta đã chọn người này làm một đồ dùng của Ta, để đem Danh Ta đồn ra trước mặt các dân ngoại, các vua, và con cái Y-sơ-ra-ên;* Trong thực tế, Đức Giê-hô-Va đã dùng Môi-se thay miệng của Ngài ở trước mặt A-rôn và Pha-ra-ôn như một đồ dùng (theo ý Chúa muốn) và khi Môi-se vâng phục ý Chúa thì người được tôn trọng. Cũng một lẽ đó, khi chúng ta được Đức Thánh-Linh chọn làm một đồ dùng của Ngài, thì điều đó là sự phước hạnh lớn nhất đối với linh hồn chúng ta, vì linh hồn chúng ta được ở với Chúa và chính sự vinh hiển của Chúa là sự sống cho chúng ta vậy. Công việc chúng ta được làm khi hầu việc Chúa không phải là công việc sử dụng sức lực của xác thịt, nhưng là sự vâng theo tiếng phán mà chúng ta làm theo và nói theo như Lời Chúa đã phán dạy, như Đức Chúa Jêsus Christ đã làm khi Ngài đến thế gian này để làm chứng cho lẽ thật vậy. Điều đó là ân điển của Đức Chúa Trời ban cho linh hồn chúng ta vậy, vì khi chúng ta làm theo ý Chúa và nói theo Lời Chúa truyền, thì chính quyền phép của những sự mà chúng ta làm theo đó sẽ khiến linh hồn chúng ta được ở trong sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, vì Đức Chúa Trời là Thánh, Lời của Ngài cũng là Thánh và công việc của Đức Chúa Trời khiến linh hồn chúng ta được hiểu biết điều Ngài đã làm, nhờ đó mà linh hồn chúng ta được trở nên con kết tự Ngài, Lời Chúa đã chép: *Đức Chúa Trời thất lưng tôi bằng năng lực, và ban bằng đường tôi. Ngài làm cho chân tôi lạ như chân con nai cái, và để tôi đứng trên các nơi cao của tôi. Ngài tập tay tôi đánh giặc, đến đổi cánh tay tôi giương nổi cung đồng. Chúa cũng đã ban cho tôi sự cứu chuộc làm khiên; Tay hữu Chúa nâng đỡ tôi, và sự nhân từ Chúa đã làm tôi nên sang trọng.*
Kinh-Thánh tham khảo: Thi-Thiên 18; Thi-Thiên 64; Công vụ các sứ đồ 9;

Ngày 1 tháng 2 năm 2023

Ê-phê-sô 3:1-3

Chủ đề: *Điều kiện để được làm người rao giảng Tin-Lành cho dân ngoại, tức là cho những người không biết Đức Chúa Trời.*

Trọng tâm: Hết thảy dân Y-sơ-ra-ên đều tin có Đức Chúa Trời, biết Danh Ngài là Giê-hô-va và biết thờ phượng Đức Chúa Trời, còn các dân ngoại thì không biết Đức Chúa Trời. Nhưng để rao truyền sự cứu chuộc cho dân ngoại thì phải là người được tái sinh bởi quyền phép của Đức Thánh-Linh và của Lẽ thật. Vì dân Y-sơ-ra-ên trong xác thịt đã không chấp nhận Đức Chúa Jêsus là Đấng Christ và họ không chấp nhận dân ngoại được gọi là dân của Đức Chúa Trời và điều này là công việc của ma quỷ và chúng vẫn gây chia rẽ trong hàng ngũ những người tin Đức Chúa Jêsus Christ trong thời kỳ sau rốt này qua các hệ phái chống nghịch nhau về tín lý do người ta lập nên. Chính sứ đồ Phao-lô (khi còn là Sau-lô) đã từng mắc lỗi này, cho đến khi Đức Thánh-Linh mở mắt của linh hồn ông, khiến ông được thấy và được hiểu biết những sự mầu nhiệm của Lời Đức Chúa Trời, bấy giờ ông mới hiểu biết những sự lạ lùng trong luật pháp của Đức Chúa Trời. Đức Thánh-Linh không chọn những người thuộc về dân ngoại để làm công việc này trong thời kỳ đầu tiên của Hội-Thánh, bởi những sự mầu nhiệm của Nước Đức Chúa Trời được giấu trong các lời văn tự của Kinh-Thánh, vậy nên Đức Thánh-Linh chọn những người như Sau-lô (Phao-lô) là những người biết ngôn ngữ Hê-bơ-rơ và biết Kinh-Thánh, để Ngài tỏ cho biết những sự lạ lùng của Nước Đức Chúa Trời giấu trong ngôn ngữ Hê-bơ-rơ, cho đến khi những người được chọn đó kinh nghiệm được quyền phép của Lẽ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời biến đổi bản tánh của họ, nghĩa là linh hồn họ được tái sinh và được Đức Thánh-Linh dắt dẫn vào trong các Lẽ thật của Lời Đức Chúa Trời, bấy giờ những người được chọn đó sẽ rao giảng Tin-Lành của Nước Đức Chúa Trời cho dân ngoại, ấy là để giục lòng tranh đua của dân Y-sơ-ra-ên với dân ngoại và khi người ta tranh đua thì Đức Thánh-Linh sẽ làm việc trong lòng họ thông qua những người vốn là dân Giu-đa, đã được tái sinh mà giảng giải cho dân Y-sơ-ra-ên hiểu những sự đã chép trong Kinh-Thánh báo trước rằng, muôn dân trong thế gian cũng thuộc về Đức Giê-hô-Va và muôn dân sẽ trở lại cùng Đức Giê-hô-Va và thờ phượng Ngài bằng tâm thần và bằng Lẽ thật và người ta sẽ bị bắt phục bởi Lời của Chúa.
Kinh-Thánh tham khảo: Sáng thế ký 49; Xuất Ê-díp-tô Ký 19; Ma-thi-ơ 24;

Ngày 2 tháng 2 năm 2023

Ê-phê-sô 3:4-5

Chủ đề: *Lẽ mầu nhiệm của Đấng Christ là gì mà chỉ những người được Đức Thánh-Linh xúc dầu cho mới biết mà thôi?*

Trọng tâm: Danh Đức Chúa Jêsus Christ được xưng là Lời Đức Chúa Trời, là Lời mà Đức Chúa Trời đã dùng để tạo nên muôn vật và ban sự sống cho muôn vật và như vậy, chỉ có con kế tự Đức Chúa Trời mới được biết ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời. Chữ *sự mầu nhiệm* được chép trong ngôn ngữ Hy-lạp có nghĩa là *sự bí mật riêng từ, nguồn gốc của sự khởi đầu của muôn vật bởi Đức Chúa Trời tạo dựng nên*. Sự mầu nhiệm của Đấng Christ có nghĩa là *sự mầu nhiệm của Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời*. Trong thế gian người ta biết bảo vệ những sự bí mật về những sự phát minh, sáng chế, công nghệ, nghề nghiệp, cấu trúc, chế tạo mọi sự liên quan đến kinh tế, quân sự, sức mạnh... liên quan đến vận mệnh quốc gia và sự sống của loài người xác thịt. Ngay từ lúc ban đầu, Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã tỏ cho loài người biết (Sáng thế ký 1:26) rằng, chỉ khi nào loài người (linh hồn) được trở nên giống hệt như ảnh tượng của Ngài, thì Đức Chúa Trời sẽ cho linh hồn đó được quyền cai trị công việc do tay Chúa tạo nên, nghĩa là được hiểu biết những sự liên quan đến quyền phép cai trị công việc do tay Chúa tạo nên. Sự mầu nhiệm của Đấng Christ chỉ được tỏ ra cho những người đã được Ngài bảo lãnh ở trước mặt Đức Chúa Cha, hầu cho những người đó được nhận lãnh Đức Thánh-Linh và nhờ Đức Thánh-Linh dắt dẫn mà linh hồn những người đó mới được hiểu biết những sự thuộc về phần trách nhiệm đã được Đức Chúa Cha chỉ định mà thôi. Những sự mầu nhiệm mà các tôi tớ thật của Đức Chúa Jêsus Christ được hiểu biết đến đều liên quan đến những sự đã được chép thành văn tự trong Kinh-Thánh và những sự mầu nhiệm đó giống như ánh sáng của mặt trời sẽ gia thêm sự sáng cho tới giữa trưa vậy. Những sự mầu nhiệm mà chúng ta đang được Đức Thánh-Linh tỏ cho biết đó sẽ tiếp tục được tỏ ra cho được rõ hơn nữa cho tới khi kế hoạch tìm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ được hoàn thành theo ý muốn của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời dùng Lời được chép thành văn tự để làm chứng về Đức Chúa Jêsus Christ, còn Đức Chúa Jêsus đã đến thế gian này để làm chứng cho Lẽ thật thông qua chức vụ của Ngài và chỉ những người nào có đức tin nơi Danh Ngài thì mới được chọn làm *kẻ truyền giải* mà thôi. Kinh-Thánh tham khảo: Sáng thế ký 1; Gióp 33; Thi-Thiên 8; Châm ngôn 4; Khải huyền 19;

Ngày 3 tháng 2 năm 2023

Ê-phê-sô 3:6-7 (1)

Chủ đề: *Những sự mầu nhiệm đầu tiên được tiết lộ cho con cái loài người qua các tôi tớ thánh và các đấng tiên tri của Chúa.*

Trọng tâm: Từ Môi-se cho đến các đấng tiên tri của Đức Giê-Hô-Va trong Giao-ước Cũ đều không biết Lời Đức Chúa Trời chỉ là bóng cho những sự sẽ được tỏ ra qua Đức Chúa Jêsus Christ, vì đó là công việc của Đức Thánh-Linh. Vì thế cho nên không có một người nào có khả năng để đoán được điều gì sẽ xảy ra, vì mọi sự thuộc về sự hiểu biết của loài người đều ở trong sự cai trị của Đức Thánh-Linh. Đức Chúa Jêsus đã phán với các môn đồ của Ngài rằng: *Ta còn có nhiều chuyện nói với các ngươi nữa; nhưng bây giờ những điều đó cao quá sức các ngươi. Lúc nào Thần lễ thật sẽ đến, thì Ngài dẫn các ngươi vào mọi lẽ thật; vì Ngài không nói tự mình, nhưng nói mọi điều mình đã nghe, và tỏ bày cho các ngươi những sự sẽ đến. Ấy chính Ngài sẽ làm sáng Danh Ta, vì Ngài sẽ lấy điều thuộc về Ta mà rao bảo cho các ngươi. Mọi sự Cha có, đều là của Ta; nên ta nói rằng Ngài sẽ lấy điều thuộc về Ta mà rao bảo cho các ngươi vậy.* Kinh-Thánh cho chúng ta biết mọi sự dưới trời có kỳ định, *có kỳ nín lặng, có kỳ nói ra* và chúng ta đã thấy Lời Chúa báo trước qua các đấng tiên tri của Đức Giê-Hô-Va phải được ứng nghiệm trong kỳ đã định và trong kỳ sau rốt này, chúng ta được Đức Thánh-Linh tỏ cho biết những sự mầu nhiệm được che giấu trong các lời được chép trong Kinh-Thánh là nói về sự mầu nhiệm của Đấng Christ, nghĩa là thông qua Đức Chúa Jêsus Christ mà những người được chọn và được Ngài bảo lãnh cho, mà chúng ta được biết sự mầu nhiệm của Lời Chúa đã chép thành văn tự. Kỳ định của Đức Chúa Trời không chỉ liên quan đến thời gian, mà còn liên quan đến sự tăng trưởng, sự kính sợ Danh Đức Giê-Hô-Va trong các dân, trong những người tin Chúa, vì từ khi Đức Thánh-Linh được ban xuống cho Hội-Thánh của Ngài cho đến ngày nay, đã sang ngàn năm thứ ba, nhưng những sự mầu nhiệm của Đấng Christ vẫn còn bị những sự hay chết của loài người xác thịt hãm ép bởi chính sự kiêu ngạo và sự vô tín của những người mang danh là tin Chúa, nhưng không có lòng kính sợ Danh Đức Giê-Hô-Va và không có lòng tìm kiếm Đức Chúa Trời đã nhận biết ý Ngài. Kinh-Thánh tham khảo: Truyền đạo 3; Ê-sai 48; Giê-rê-mi 33;

Ngày 4 tháng 2 năm 2023

Ê-phê-sô 3:6-7 (2)

Chủ đề: *Dân ngoại được gọi là kẻ đồng kế tự lời hứa của Đức Chúa Trời như thế nào ?*

Trọng tâm: Trong ngày Đức Giê-Hô-Va ban Luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên tại nơi đồng vắng Si-nai, Ngài đã phán rõ rằng, cả thế gian đều thuộc về Đức Giê-Hô-Va và Lời Chúa chép trong sách Sáng thế ký mà Đức Giê-Hô-Va đã ban cho dân Y-sơ-ra-ên biết rằng muôn dân sẽ nhờ dòng dõi của Áp-ra-ham mà được phước, nghĩa là muôn dân trên đất này sẽ được gọi là dòng dõi của Áp-ra-ham, thế nhưng các thầy tế lễ trong Y-sơ-ra-ên đã không để ý các Lời của Đức Giê-Hô-Va, vì họ chỉ nghĩ cho chính họ và cho rằng, chỉ có dân Y-sơ-ra-ên mới là dân của Đức Giê-Hô-Va mà thôi. Khi Môi-se đối diện với bụi gai cháy, Thần Đức Chúa Trời đã phán với người rằng: *Chớ lại gần chốn này, Hãy cởi giày người ra, vì chỗ người đang đứng là đất thánh!* Cũng như vậy, thiên sứ của Đức Giê-Hô-Va phán với Giô-suê rằng: *Hãy lột giày khỏi chân người, vì nơi người đứng là thánh.* Nghĩa là khi loài người chúng ta đối diện với Lời của Đức Chúa Trời, thì phải lột bỏ sự kiêu ngạo của tâm trí xác thịt mình, vì Lời của Đức Chúa Trời là thánh, nên người ta không thể dùng tâm trí xác thịt mình mà hiểu được Lời của Đức Chúa Trời. Khi nói đến dân của Đức Chúa Trời là nói đến linh hồn của những người tin Đức Chúa Trời (Giao-ước Cũ) và những người tin đến Danh của Đức Chúa Jêsus Christ (Giao-ước Mới), tức là những người tiếp nhận, vâng giữ và tuân theo các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời mà được sự tha tội và được nhận lãnh sự ban cho Đức Thánh-Linh, là Thần Lễ thật và nhờ quyền phép của Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời mà linh hồn những người đó được tái sanh. Bấy giờ linh hồn họ sẽ được thấy và sẽ được vào Nước Đức Chúa Trời. Vì Nước Đức Chúa Trời là Lẽ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, là những sự chỉ những người nào được hưởng cơ nghiệp cứu chuộc mới được thấy và được biết mà thôi. Bấy giờ, những người mà thân thể xác thịt họ gọi là dân ngoại (không phải là dân Hê-bơ-rơ theo xác thịt) nhưng linh hồn của những người đó lại được gọi là dân của Đức Chúa Trời, tức là dân có sự sống đời đời trong Danh của Đức Chúa Jêsus Christ. Kinh-Thánh tham khảo: Xuất Ê-díp-tô Ký 3, Giô-suê 5; Thi-Thiên 47; 1 Phi-e-rơ 2;